

Drieste incasso

Bij een naderend faillissement van een klant moet je als accountant ook denken aan andere schuldeisers en jezelf niet bevoordelen.

De oprichter van het jubilerend accountantskantoor voelt zich “veel meer een ondernemer” dan accountant, zo laat hij het regionale sufferdje optekenen in 2018. “Daardoor kan hij zich heel goed in de klant verplaatsen.” Zijn ‘no-nonsense werkwijze’ en het credo ‘aandacht doet wonderen’ betaalt zich volgens de krant al vijftiwintig jaar uit. “Het gaat om de mens achter de cijfers!” aldus de jubilaris.

Doorslaan

De werkwijze van de accountant-administratieconsulent komt pas goed tot uiting als de mens achter de cijfers niet betaalt. Dan blijkt hij vooral een no-nonsense ondernemer met aandacht voor de mens achter zijn eigen cijfers. En dat komt hem in 2020 op de vierde tuchtklacht in zijn loopbaan te staan.

Maar eerlijk is eerlijk: de eerste klacht wordt in 2015 definitief ongegrond verklaard. De weduwe van een dga klaagt er tevergeefs over dat de accountant haar onvoldoende heeft geïnformeerd over de pensioenaanspraken van haar overleden man.

De tweede klacht levert de accountant een berisping op, omdat hij voor een relatief lage betalingsachterstand van vijftien mille beslag heeft laten leggen onder debiteuren van een klant en daarvoor vertrouwelijke informatie heeft gebruikt. Gezien de omstandigheden had hij minder ingrijpende incassomiddelen moeten inzetten om te verzekeren dat de facturen werden betaald. De accountant moet zich als geen ander hebben gerealiseerd tot welke gevolgen een beslag onder de belangrijkste opdrachtgevers van de dochter en onder de betaalrekening van de dochter kon leiden: reputatieschade, onrust onder de opdrachtgevers en schade aan de betrekkingen met de opdrachtgevers. Als huisaccountant wist hij precies wie de debiteuren waren, waaronder hij beslag moest leggen.

In augustus 2020 wordt de inschrijving van de accountant tijdelijk doorgehaald voor één maand, onder meer omdat hij in een declaratiegeschil urenspecificaties heeft vervalst. De accountant gaat niet in hoger beroep.

Accountantskamer

20/1563 Wtra AK

Maatregel: tijdelijke doorhaling voor drie maanden

Vindplaats: ECLI:NL:TACAKN:2021:29.

Voordringen

Kennelijk heeft de accountant zijn lesje geleerd, want bij de volgende wanbetaler pakt hij het anders aan. De klant is een slecht renderend webshopfulfilment-bedrijfje, dat ook een forse betalingsachterstand heeft bij een instantie die personeel levert en bedrijfsruimte verhuurt. De instantie heeft bijna een ton te goed, de accountant bijna zestien mille. De accountant ziet de bui al hangen, maar de ondernemer in hem verzint een list: hij koopt de kantoorinventaris van de klant en laat de klant voor het gebruik van de inventaris maandelijks 2.200 euro betalen. Met deze *sale- and lease-back*-constructie lost de klant 26.228 euro af van de schuld die inmiddels weer is opgelopen. Als de klant failliet gaat, dient de instantie met succes een tuchtklacht in.

De Accountantskamer vindt de constructie niet integer, omdat de accountant zijn positie gebruikt om zichzelf te bevoordelen ten koste van andere schuldeisers. De accountant wordt voor drie maanden geschorst en maakt eind mei geen deel meer uit van het management team van zijn kantoor. Kennelijk heeft hij zich bij de uitspraak neergelegd.

Accountants hebben de nodige vrijheid om incassomaatregelen te treffen. Maar voordat zij ingrijpende middelen in de strijd werpen - beslag, dossiers achterhouden, faillissement aanvragen, pandrechten vestigen et cetera - moeten zij bezien of de maatregel niet disproportioneel is. In het laatste geval heeft de klant de *sale- and lease-back*-constructie niet overleefd. Het bedrijf zou echter toch failliet zijn gegaan en klaagt nergens over. Maar bij een naderend faillissement moet je als accountant ook denken aan andere schuldeisers en mag je jezelf niet bevoordelen omdat je de cijfers kent. Ook niet als je ‘veel meer een ondernemer’ bent dan een accountant. ←